

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

שבועות-שבועות שתיים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ולר"ש דלית ליה לב ב"ד מתנה עליהן, מאי עבדין להו?												יב.
מקיצינ בהן את המזבחה.	רב יצחק א"ר יוחנן:											יב.
ומודה ר"ש בשעירי חטאת - שאין מקיצינ בגופן אלא בדמיהן, הכא הוא דמעיקרא עולה והשתא עולה, אבל התם דמעיקרא חטאת והשתא עולה, גזירה לאחר כפרה אטו לפני כפרה.	רב שמואל בר רב יצחק:											יב.
פר ושעיר של יוה"כ שאבדו והפריש אחרים תחתיהם, וכן שעירי ע"ז שאבדו והפריש אחרים תחתיהן - כולן ימותו, דברי ר' יהודה	אביי, אף אנן נמי תנינא: [רבי יהודה]											יב.
ירעו עד שיסתאבו, וימכרו ויפלו דמיהן לנדבה, שאין חטאת צבור מתה	ר' אלעזר ור"ש:											יב.
ואמאי? נקרבו אינהו גופייהו עולה												יב.
אלא לאו ש"מ: גזירה לאחר כפרה אטו לפני כפרה.												יב.
והשני ירעה עד שיסתאב, וימכר ויפלו דמיו לנדבה	רבא, אף אנן נמי תנינא:											יב.
ואמאי? יקרב איהו גופיה עולה												יב.
אלא לאו ש"מ: גזרה אחר כפרה אטו לפני כפרה.												יב.
אשם שמתו בעליו או שנתכפרו בעליו - ירעה עד שיסתאב, וימכר ויפלו דמיו לנדבה	רבנא, אף אנן נמי תנינא: [ת"ק]											יב.
ימות	רבי אליעזר:											יב.
יביא בדמיו עולה	רבי יהושע:											יב.
וליקרב הא גופא עולה												יב.
אלא לאו גזירה לאחר כפרה אטו לפני כפרה, שמע מינה.												יב.
מה הן מביאין מן המותרות? קיץ ככנות שוח למזבחה.	תניא נמי הכי:											יב.
והכתיב: (ויקרא ב') כי כל שאור וכל דבש וגו'!												יב:
ככנות שוח לאדם.	תני רב חנינא:											יב:
אין מקיצינ בעולת העוף.	דרש ר"נ בר רב חסדא:											יב:
הא בורכא.	רבא:											יב:
מאי בורכתא? אנה אמריתה ניהליה ומשמיה דרב שימי מנהרדעא אמריתה ניהליה	ר"נ בר יצחק לרבא:											יב:
מותרות לנדבת צבור אזלי, ואין עולת עוף בצבור.	דאמר רב שימי מנהרדעא:											יב:
ואף שמואל סבר להא דר' יוחנן												יב:
קרבת צבור - סכין מושכתן למה שהן.	דאמר רב יהודה אמר שמואל:											יב:
בשעיר - שאם לא קרב ברגל יקרב בר"ח, ואם לא קרב בר"ח יקרב ביוה"כ, ואם לא קרב ביוה"כ יקרב ברגל, ואם לא קרב ברגל זה יקרב ברגל אחר, שמתחלתו לא בא אלא לכפר על מזבח החיצון.	תניא נמי הכי: ומודה ר"ש:											יב:
ועל זדון טומאת מקדש וקדשיו - שעיר הנעשה בפנים כו'.												יב:
מנהני מילי?												יב:
(ויקרא ט"ז) וכפר על הקדש מטומאות בני ישראל וגו'	דת"ר:											יב:
פשעים - אלו המרדים, וכן הוא אומר: (מלכים ב' ג') מלך מואב פשע בי, ואומר: (מלכים ב' ח') אז תפשע לבנה בעת היא												יב:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

שבועות-שבועות שתיים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
חטאות - אלו השגגות, וכן הוא אומר: (ויקרא ד') נפש כי תחטא בשגגה.											!	◇
על שאר עבירות שבתורה, הקלות והחמורות, הזדונות והשגגות כ"ל.												◇
היינו קלות היינו עשה ולא תעשה, חמורות היינו כריתות ומיתות ב"ד, הודע היינו מזיד, לא הודע היינו שוגג											!	◇
ה"ק: על שאר עבירות שבתורה, בין קלות בין חמורות, בין שעשאן בשוגג בין שעשאן במזיד, אותן שעשאן בשוגג בין נודע לו ספיקן בין לא נודע לו ספיקן, ואלו הן קלות - עשה ולא תעשה, ואלו הן חמורות - כריתות ומיתות ב"ד.	רב יהודה:											◇
האי עשה ה"ד?											^	◇
אי דלא עבד תשובה											!	
(משלי כ"א) זבח רשעים תועבה											!	
אי דעבד תשובה											!	
כל יומא נמי											!	
עבר על מצות עשה ועשה תשובה, לא זו משם עד שמוחלין לן	דתניא:										!	
בעומד במרדו, ורבי היא	רבי זירא:										!	◇
על כל עבירות שבתורה, בין עשה תשובה בין לא עשה תשובה - יום הכפורים מכפר, חוץ מפורק עול ומגלה פנים בתורה ומפר ברית בבשר, שאם עשה תשובה - יום הכפורים מכפר, ואם לאו - אין יום הכפורים מכפר.	דתניא, רבי:										!	◇
מאי טעמא דרבי?											^	
(במדבר ט"ו) כי דבר ה' בזה - זה הפורק עול ומגלה פנים בתורה, ואת מצותו הפר - זה המפר ברית בבשר (במדבר ט"ו) הכרת תכרת, לפני יה"כ, תכרת - לאחר יה"כ, יכול אפילו עשה תשובה? ת"ל: (במדבר ט"ו) עונה בה, לא אמרתי אלא בזמן שעונה בה.	דתניא:										!	◇
ורבנן?											!	
הכרת - בעולם הזה, תכרת - לעולם הבא, עונה בה - שאם עשה תשובה ומת, מיתה ממרקת.	[רבנן]										!	◇
ומי מצית מוקמת לה כרבי? והא מדסיפא רבי יהודה היא, רישא נמי ר' יהודה היא											!	◇
אחד ישראל ואחד כהנים ואחד כהן משוח	דקתני סיפא:										!	◇
ומאן אית ליה האי סברא? רבי יהודה, מכלל דרישא ר' יהודה											!	◇
רבי היא, וסבר לה כר' יהודה.	רב יוסף:										!	◇
דוקא קאמר מר: רבי סבר לה כר' יהודה, אבל רבי יהודה לא סבר לה כרבי, או דלמא מדרבי סבר לה כרבי יהודה, אף רבי יהודה סבר לה נמי כרבי, מיהו אורחא דמילתא קתני, למימר דתלמיד סבר לה כרביה?	א"ל אביי:										^	
אין, דוקא קאמינא: רבי סבר לה כרבי יהודה, אבל ר' יהודה לא סבר לה כרבי	א"ל: [רב יוסף]										!	◇
יכול יהא יוה"כ מכפר על שבים ועל שאינן שבים? ודין הוא: הואיל וחטאת ואשם מכפרין ויום הכפורים מכפר, מה חטאת ואשם אין מכפרין אלא על השבים, אף יוה"כ אין מכפר אלא על השבים, מה לחטאת ואשם - שאין מכפרין על המזיד כשוגג, תאמר ליוה"כ שמכפר על המזיד כשוגג הואיל ומכפר על המזיד כשוגג, יכפר על שבים ועל שאינן שבים? תלמוד לומר: (ויקרא כ"ג) אך חלק	דתניא:										!	◇
סתם סיפרא מני? ר' יהודה, וקאמר: שבים אין, לא שבים לא.											!	◇
ורמי סתם סיפרא אתם סיפרא:											!	◇

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

שבועות-שבועות שתיים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
יכול לא יהא יוד"כ מכפר אא"כ התענה בו וקראו מקרא קדש ולא עשה בו מלאכה, לא התענה בו ולא קראו מקרא קדש ועשה בו מלאכה מנין? ת"ל: (ויקרא כ"ג) יום כפורים הוא, מ"מ	דתניא:											◇
לא קשיא: הא רבי, והא רבי יהודה.	אביי:											◇
הא והא רבי, ומודה רבי בכרת דיומא, דאי לא תימא הכי, כרת דיום הכפורים לרבי לית ליה?	רבא:											◇
אלמה לא? משכחת לה כגון דעבד בליליא ומית, דלא אתא יממא לכפורי ליה												⚡
אלא אימא: כרת דיממא לרבי לית ליה?												◇
אלמה לא? משכחת לה דאכל אומצא וחנקיה ומית אי נמי, דאכל סמוך לשקיעת החמה, דלא הוה שהות לכפורי ליה.												⚡
אחד ישראל ואחד כהנים ואחד כהן משוח.												■
הא גופא קשיא												⚡
אחד ישראל ואחד כהנים ואחד כהן משוח	קתני:											⚡
מה בין ישראל לכהנים ולכהן משוח	והדר תני:											⚡
הכי קאמר: אחד ישראל ואחד כהנים ואחד כהן משוח מתכפרין בשעיר המשתלח בשאר עבירות, ואין חילוק ביניהן, ומה בין ישראל לכהנים ולכהן משוח? אלא שהפר מכפר על הכהנים על טומאת מקדש וקדשיו וכו' ומנין? רבי יהודה היא	רב יהודה:											◇
(ויקרא ט"ז) וכפר את מקדש הקדש - זה לפני ולפנים, את אהל מועד - זה היכל, מזבח - כמשמעו, יכפר - אלו עזרות, כהנים - כמשמעו, עם הקהל - אלו ישראל, יכפר - אלו הלויים, הושוו כולן לכפרה אחת שמתכפרין בשעיר המשתלח בשאר עבירות, דברי ר' יהודה	דתניא: [רבי יהודה]											◇
כשם שדם שעיר הנעשה בפנים מכפר על ישראל על טומאת מקדש וקדשיו, כך דם הפר מכפר על הכהנים על טומאת מקדש וקדשיו, וכשם שידויו של שעיר המשתלח מכפר על ישראל בשאר עבירות, כך וידויו של פר מכפר על הכהנים בשאר עבירות.	רבי שמעון:											◇
ולרבי שמעון הא ודאי הושוו, מאי הושוו?												⚡
דבני כפרה נינהו, מיהו כל חד וחד מכפר בדנפשיה.	[רבי שמעון]											◇
מאי טעמיה דרבי שמעון?												^
דכתיב: (ויקרא ט"ז) ולקח את שני השעירים, איתקש שעיר המשתלח לשעיר הנעשה בפנים, מה שעיר הנעשה בפנים אינו מכפר על הכהנים על טומאת מקדש וקדשיו, דכתיב ביה: אשר לעם, אף שעיר המשתלח אינו מכפר על הכהנים בשאר עבירות.												◇
ורבי יהודה?												⚡
להכי איתקוש, שיהיו שוים במראה ובקומה ובדמים הוא דאתא.	אמר לך: [רבי יהודה]											◇
מאן תנא להא דתנו רבנן:												^
ושחט את שעיר החטאת אשר לעם - שאין הכהנים מתכפרין בו, ובמה מתכפרין? בפרו של אהרן, יכול לא יתכפרו בפרו של אהרן, שהרי כבר נאמר: אשר לו, מעתה אין להן כפרה? כשהוא אומר: יכפר על הכהנים - מצינו להן כפרה, במה הן מתכפרין? מוטב שיתכפרו בפרו של אהרן שהרי הותר מכללו אצל ביתו, ואל יתכפרו בשעיר הנעשה בפנים שלא הותר מכללו אצל ביתו ואם נפשך לומר? הרי הוא אומר: (תהלים קל"ה) בית אהרן ברכו את ה' בית הלוי ברכו את ה' יראי ה' ברכו את ה'	ת"ר:											◇
מאן תנא?												^
דלא כר' יהודה, דאי ר' יהודה	רבי ירמיה:											◇
כהנים יש להן כפרה בשעיר המשתלח.	האמר: [רבי יהודה]											◇
ומנין?												^

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

שבועות-שבועות שתיים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
ר' שמעון היא	רבא:										!	◇	יג.	
כהנים אין להם כפרה בשעיר המשתלח.	דאמר: [רבי שמעון]										!	◇	יג.	
אפ' תימא ר' יהודה, הכי קאמר: מעתה אין להם כפרה בטומאת מקדש וקדשיו? כשהוא אומר: יכפר על הכהנים - מצינו שיש להן כפרה בשאר עבירות, וכמו דמצינו שיש להן כפרה בשאר עבירות, כך יש להן כפרה בטומאת מקדש וקדשיו, במה הם מתכפרין? מוטב שיתכפרו בפרו של אהרן שהרי הותר מכללו אצל ביתו, ואל יתכפרו בשעיר הנעשה בפנים שהרי לא הותר מכללו. ואם נפשך לומר? הרי הוא אומר: (תהלים קל"ה) בית אהרן ברכו את ה' וגו'.	אביי:										!	◇	יג.	
מאי אם נפשך לומר?											⚡		יד.	
וכ"ת, ביתו כתיב כולן קרויין ביתו, שנא': בית אהרן ברכו את ה' בית הלוי ברכו את ה' יראי ה' ברכו את ה'.											!	◇	יד.	
והאי אשר לעם להכי הוא דאתא? האי מיבעי ליה, דקאמר רחמנא מדעם ליהו?											⚡	◇	יד.	
ההוא - (ויקרא ט"ז) מומאת עדת בני ישראל נפקא.											!	◇	יד.	
והאי אשר לו להכי הוא דאתא? האי מיבעי ליה לכדתניא:											⚡	◇	יד.	
משלו הוא מביא ואינו מביא משל צבור, יכול לא יביא משל צבור שאין הצבור מתכפרין בו, אבל יביא משל אחיו הכהנים - שאחיו הכהנים מתכפרין בו? ת"ל: (ויקרא ט"ז) אשר לו, יכול לא יביא, ואם הביא כשר? ת"ל שוב אשר לו, הכתוב שנה עליו לעכב	[תניא]										⚡	◇	יד.	
תנא הכי קא קשיא ליה: מאי שנא בדעם דלא מכפר? דלא קא חסרי ביה ממונא, דכתיב: אשר לעם, בדאהרן נמי לא קא חסרי ביה ממונא											⚡	!	◇	יד.
וקאמר: כולן קרויין ביתו.											!	!	◇	יד.
בשלמא לר"ש, היינו דכתיב תרי וידוין ודם הפר, חד כנגד שעיר הנעשה בפנים, וחד כנגד שעיר הנעשה בחוץ, וחד כנגד שעיר המשתלח אלא לר' יהודה, תרי וידוין ודם הפר ל"ל? בחד וידוין ודמו סגי?											⚡	◇	יד.	
אחד לו ואחד לביתו											!	◇	יד.	
כך היא מדת הדין נוהגת, מוטב יבוא זכאי ויכפר על החייב, ואל יבוא חייב ויכפר על החייב.	כתנא דבי רבי ישמעאל:										!	◇	יד.	
הדרן עלך שבועות שתיים.												◇		

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

שבועות-ידיעות הטומאה		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
ידיעות הטומאה - שתיים שהן ארבע.															יד
נטמא וידע, ונעלמה ממנו הטומאה וזכור את הקדש, נעלם ממנו הקדש וזכור את הטומאה, נעלמו ממנו זה וזה ואכל את הקדש ולא ידע ומשאכל ידע - הרי זה בעולה ויורד.															יד
נטמא וידע, ונעלמה ממנו טומאה וזכור את המקדש, נעלם ממנו מקדש וזכור את הטומאה, נעלם ממנו זה וזה ונכנס למקדש ולא ידע ומשיצא ידע - הרי זה בעולה ויורד.															יד
אחד הנכנס לעזרה ואחד הנכנס לתוספת העזרה שאין מוסיפין על העיר ועל העזרות אלא במלך ונביא, ואורים ותומים, וסנהדרין של שבעים ואחד, ובשתי תודות ובשירי בית דין מהלכין ושתי תודות אחריהן, וכל ישראל אחריהם.															יד
הפנימית נאכלת והחיצונה נשרפת. וכל שלא נעשית בכל אלו, הנכנס לשם אין חייב עליה.															יד
נטמא בעזרה, ונעלמה ממנו טומאה וזכור את המקדש, נעלם הימנו מקדש וזכור הטומאה, נעלם ממנו זה וזה והשתחוה או ששהה בכדי השתחוואה, או בא לו בארוכה - חייב, בקצרה - פטור.															יד
זו היא מצות עשה שבמקדש שאין חייבין עליה.															יד
ואיזו היא מצות עשה שבנדה שחייבין עליה? היה משמש עם הטהורה, ואמרה לו נטמאתי ופירש מיד - חייב, מפני שיציאתו הנאה לו כביאתו.															יד
השרץ ונעלם ממנו - על העלם שרץ חייב, ואינו חייב על העלם מקדש.	רבי אליעזר:														יד
ונעלם ממנו והוא טמא - על העלם טומאה חייב, ואינו חייב על העלם מקדש.	רבי עקיבא:														יד
ונעלם ונעלם שתי פעמים, לחייב על העלם טומאה ועל העלם מקדש.	רבי ישמעאל:														יד
שתיים שהן ארבע, שתיים שהן שש הויין: ידיעות הטומאה תחלה וסוף, ידיעות הקודש תחלה וסוף, ידיעות מקדש תחלה וסוף.	רב פפא לאביי:														יד
ולטעמיך, תמני הויין, דהא איכא טומאה דקודש וטומאה דמקדש תחלה וסוף.															יד
הא לא קשיא, שם טומאה אחת היא.															יד
מכל מקום שית הויין.															יד
לעולם תמני הויין, ארבעי קמייתא דלא מיתן ליה לידי קרבן לא קא חשיב, ארבעה בתרייתא דמיתן ליה לידי קרבן קא חשיב.	רב פפא:														יד
לעולם תמני הויין, וארבעי קמייתא דליתנהו בכל התורה כולה קא חשיב, ארבעי בתרייתא דאיתנהו בכל התורה כולה לא קא חשיב.	איכא דאמרי, אמר רב פפא:														יד
נעלמו ממנו הלכות טומאה, מהו?	בעי רב פפא:														יד
היכי דמי?															יד
אילימא דלא ידע אי שרץ טמא אי צפרדע טמא															יד
זיל קרי בי רב הוא															יד
לעולם דידע בטומאת שרץ, וכגון דנגע בכעדשה, ולא ידע כעדשה אי מטמא אי לא מטמא															יד
מאי? כיון דידע דמטמא שרץ בעולם - ידיעה היא, או דלמא כיון דכעדשה לא ידע אי מטמא אי לא מטמא - העלמה היא?															יד
תיקו.															יד
בן בבל שעלה לארץ ישראל ונעלם ממנו מקום מקדש, מהו?	בעי רבי ירמיה:														יד
אליבא דמאן?															יד
אי אליבא דרבי עקיבא דבעי ידיעה בתחלה															יד
הא לא מחייב על העלם מקדש															יד

statement-מימרא ■
 challenge-קושיא ?
 question-שאלה ^
 answer-תירוץ !
 proof-ראייה ■

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

מקרא-key:

שבועות-ידיעות הטומאה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
אי אליבא דרבי ישמעאל דמחייב על העלם מקדש										!	◊	יד:
הא לא בעי ידיעה בתחלה										?		יד:
לא צריכא, אליבא דרבי דבעי ידיעה בתחלה ומחייב על העלם מקדש										!	◊	יד:
ידיעת בית רבו שמה ידיעה	ואמר: [רבי]									!	◊	יד:
מאי? כיון דידע דאיכא מקדש בעולם - ידיעה היא, או דלמא כיון דמקומו לא ידע ליה - העלמה היא?										^	◊	יד:
תיקו.										■	◊	יד:
אחד הנכנס לעזרה וכו'.											■	יד:
מנא הני מילי?											^	יד:
דאמר קרא: (שמות כ"ה) ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו לדורות.	רב שימי בר חייא:									!	◊	יד:
כל הכלים שעשה משה - משיחתן מקדשתן, מכאן ואילך - עבודתן מחנכתן	מתיב רבא:									?	◊	טו:
ואמאי? ונימא: וכן תעשו לדורות										?		טו:
שאני התם, דאמר קרא: (במדבר ז') וימשחם ויקדש אותם, אותם במשיחה ולא לדורות במשיחה.										!	◊	טו:
אימא: אותם במשיחה, לדורות או בעבודה										?	◊	טו:
אמר קרא: (במדבר ד') אשר ישרתו במ קדש, תלאן הכתוב בשירות.	רב פפא:									!	◊	טו:
השתא דכתב רחמנא אשר ישרתו, אותם למה לי?										?		טו:
אי לא כתב רחמנא אותם, הוה אמנא: הני הוא דבמשיחה, לדורות במשיחה ובעבודה, דהא כתב וכן תעשו, מיעט רחמנא אותם, אותם במשיחה ולא לדורות במשיחה.										!	◊	טו:
ובשתי תודות.											■	טו:
שתי תודות שאמרו, בלחמן ולא בבשרן.	תנא:										■	טו:
מנהני מילי?											^	טו:
דאמר קרא: (נחמיה י"ב) ואעמידה שתי תודות גדולות ותהלכות לימין מעל לחומה	רב חסדא:									!	◊	טו:
מאי גדולות?											^	טו:
אילימא ממין גדול ממש										!	◊	טו:
נימא: פרים										?		טו:
אלא גדולות במינן										!	◊	טו:
מי איכא חשיבותא קמי שמיא?										?	◊	טו:
נאמר בעולת בהמה (ויקרא א') אשה ריח ניחח, בעולת העוף - (ויקרא א') אשה ריח ניחח, במנחה - (ויקרא ב') אשה ריח ניחח, מלמד, שאחד המרבה ואחד הממעט ובלבד שיכוין את לבו לאביו שבשמים	והתניא:									?	■	טו:
אלא גדולה שבתודה, ומאי ניהו? חמץ										!	◊	טו:
התודה היתה באה מן חמש סאין ירושלמיות שהן שש מדבריות שהן שתי איפות, והאיפה שלש סאין, עשרים עשרון - עשרה לחמץ ועשרה למצה, ובמצה שלשה מינין: חלות, רקיקין, ורבוכה.	דתנן:									!	■	טו:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

שבועות-ידיעות הטומאה		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אין העזרה מתקדשת אלא בשירי מנחה מאי טעמא? כירושלים, מה ירושלים - דבר הנאכל בה מקדשה, אף עזרה - דבר הנאכל בה מקדשה.	רמי בר חמא:										◊
אטו לחמי תודה בעזרה מי לא מתאכלי?										ז	◊
אלא כירושלים, מה ירושלים - דבר הנאכל בה ויוצא ממנה נפסל, אף עזרה - דבר הנאכל בה והיוצא ממנה נפסל.											◊
אי מה להלן חמץ, אף כאן חמץ										ז	◊
ותסברא? מנחת חמץ מי איכא?										ז	◊
וכי תימא, דמחמיץ להו לשירים ומקדש בהו										!	◊
והכתיבי: (ויקרא ו') לא תאפה חמץ חלקם, ואמר ריש לקיש: אפילו חלקם לא תאפה חמץ.	[ריש לקיש]									ז	◊
אלמה לא? אפשר דמקדש בשתי הלחם בעצרת										ז	◊
משום דלא אפשר										!	◊
היכי ניעביד?										^	◊
בבנייה מאתמול וניקדשיה מאתמול										!	!
שתי הלחם בשחיטת כבשים הוא דקדש?										ז	!
בבנייה מאתמול וניקדשיה האידנא										!	!
בעינן קידוש בשעת הבנין										ז	!
בבנייה ביום טוב ונקדשיה ביום טוב										!	!
אין בנין מקדש דוחה יום טוב										ז	!
נשבקה לבתר הכי ובבנייה וניקדשיה										!	!
איפסילא ליה בלינה										ז	!
בבנייה ממעלי יומא ונשייר ביה פורתא, דעד דקדיש יומא לאלתר נגמריה וניקדשיה										!	!
אין בנין בית המקדש בלילה										ז	!
מנין שאין בנין בית המקדש בלילה? שנאמר: (במדבר ט') וביום הקים את המשכן, ביום מקימו, בלילה אין מקימו	דאמר אביי:									ז	!
הלכך לא אפשר.											!
ובשיר.											◊
שיר של תודה - בכנורות ובנבלים ובצלצלים על כל פינה ופינה ועל כל אבן גדולה שבירושלים, ואומר (תהלים ל') ארוממך ה' כי דליתני וגו', ושיר על פגעים	ת"ר:										◊
שיר של נגעים.	יש אומרין:										◊
מאן דאמר דנגעים, דכתיבי: (תהלים צ"א) ונגע לא יקרב באהלך											◊
ומאן דאמר פגעים, דכתיבי: (תהלים צ"א) יפול מצדך אלף.											◊
ואומר (תהלים צ"א) יושב כסתר עליון בצל שדי יתלונן עד (תהלים צ"א) כי אתה ה' מחסי עליון שמת מעונך, וחזור ואומר (תהלים ג') מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו, ה' מה רבו צרי עד לה' הישועה											◊
רבי יהושע בן לוי אמר להו להני קראי וגאני.	[רבי יהושע בן לוי]										◊

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא- <u>key</u> :	

שבועות-ידיעות הטומאה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	טו
היכי עביד הכי?													טו
אסור להתרפאות בדברי תורה	והאמר ר' יהושע בן לוי:												טו
להגן שאני.													טו
ואלא כי אמר אסור - דאיכא מכה, אי דאיכא מכה אסור ותו לא?													טו
הלוחש על המכה - אין לו חלק לעולם הבא	והתנן:												טו
ברוקק שנו, לפי שאין מזכירין שם שמים על הרקיקה.	הא איתמר עלה, א"ר יוחנן:												טו
ב"ד מהלכין ושתי תודות וכו'.													טו
למימרא, דבית דין קמי תודה אולי													טו
והכתיב: (נחמיה י"ב) וילך אחריהם הושעיה וחצי שרי יהודה													טו
הכי קאמר: בית דין מהלכין ושתי תודות מהלכות וכל ישראל אחריהם.													טו
כיצד מהלכות?													טו
זו כנגד זו	חד: [רבי חייא/ רבי שמעון ברבי]												טו
וחד אמר: זו אחר זו.	וחד: [רבי חייא/ רבי שמעון ברבי]												טו
מאן דאמר זו כנגד זו, הפנימית הך דמקרא לחומה													טו
מאן דאמר זו אחר זו, הפנימית הך דמקרא לב"ד.													טו
הפנימית נאכלת וההיצונה נשרפת	תנן:												טו
בשלמא למאן דאמר זו אחר זו, אמטו להכי פנימית נאכלת, משום דאתיא חיצונה קמה וקדשה לה אלא למאן דאמר זו כנגד זו, תרוייהו בהדי הדדי קא מיקדשי													טו
ולטיעמיך, למאן דאמר זו אחר זו, חדא מי מיקדשא? הא כל שלא נעשית בכל אלו תנן													טו
ואפיל' למ"ד באחת מכל אלו, הני תרוייהו חדא מצוה היא													טו
על פי נביא נאכלת ועל פי נביא נשרפת.	אלא א"ר יוחנן:												טו
כל שלא נעשית בכל אלו כו'.													טו
בכל אלו תנן	איתמר, רב הונא:												טו
באחת מכל אלו תנן.	רב נחמן:												טו
בכל אלו תנן, קסבר: קדושה ראשונה קידשה לשעתה וקידשה לעתיד לבא, ועזרא זכר בעלמא הוא דעבד	רב הונא:												טו
באחת מכל אלו תנן, קסבר: קדושה ראשונה קידשה לשעתה ולא קידשה לעתיד לבא, ועזרא קדושי קדיש אע"ג דלא הוו אורים ותומים.	רב נחמן:												טו
כל שלא נעשית בכל אלו.	איתיביה רבא לרב נחמן:												טו
תני: באחת מכל אלו.													טו

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

שבועות-ידיעות הטומאה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
שני ביצעין היו בהר המשחה, תחתונה ועליונה, תחתונה נתקדשה בכל אלו, עליונה לא נתקדשה בכל אלו אלא בעולי גולה שלא במלך ושלא באורים ותומים, תחתונה שהיתה קדושתה גמורה - עמי הארץ נכנסין לשם ואוכלין שם קדשים קלים אבל לא מעשר שני, וחברים אוכלים שם קדשים קלים ומעשר שני, עליונה שלא היתה קדושתה גמורה - עמי הארץ היו נכנסין שם ואוכלין שם קדשים קלים אבל לא מעשר שני, וחברים אין אוכלין שם לא קדשים קלים ולא מעשר שני	תא שמע, אבא שאול:												⚡	◇
ומפני מה לא קידשוה?													^	⚡
שאינן מוסיפין על העיר ועל העזרות אלא במלך ונביא, ואורים ותומים, ובסנהדרין של ע"א, ובשתי תודות ובשיר													!	⚡
ולמה קידשוה?													^	⚡
למה קידשוה? הא אמרת: לא קידשוה													⚡	⚡
אלא למה הכניסוה?													^	⚡
מפני שתורפה של ירושלים היתה, ונוחה היא ליכבש משם													!	⚡
תנאי היא													!	◇
שמעתי, כשהיו בונים בהיכל, עשו קלעים להיכל וקלעים לעזרות, אלא שבהיכל בונין מבחוץ, ובעזרות בונין מבפנים	דתניא, א"ר אליעזר:												◆	!
שמעתי, שמקריבין אף על פי שאין בית, אוכלין קדשי קדשים אע"פ שאין קלעים, קדשים קלים ומעשר שני - אע"פ שאין חומה, מפני שקדושה ראשונה קידשה לשעתה וקידשה לעתיד לבא	רבי יהושע:												◆	!
לאו מכלל דר' אליעזר סבר: לא קידשה לעתיד לבא.													■	!
ממאי? דלמא דכולי עלמא - קדושה ראשונה קידשה לשעתה וקידשה לעתיד לבא, ומר מאי דשמיע ליה קאמר, ומר מאי דשמיע ליה קאמר וכי תימא, קלעים לר' אליעזר למה לי? לצניעותא בעלמא	רבינא לרב אשי:													⚡
אלא הני תנאי														!
למה מנו חכמים את אלו? שכשעלו בני הגולה מצאו אלו וקידשו, אבל ראשונות בטלו משבטלה הארץ	דתניא, א"ר ישמעאל ברבי יוסי:													!
קדושה ראשונה קידשה לשעתה ולא קידשה לעתיד לבא	אלמא קסבר: רבי ישמעאל ברבי יוסי]													!
וכי אלו בלבד היו? והלא כבר נאמר: (דברים ג') ששים עיר כל חבל ארגוב ממלכת עוג בבשן כל אלה ערים בצורות חומה גבוהה אלא למה מנו חכמים את אלו? שכשעלו בני הגולה, מצאו אלו וקידשו.	ורמינהו, אמר ר' ישמעאל בר' יוסי:												⚡	!
קידשום השתא, הא אמרינן לקמן דלא צריכא לקדושי													⚡	!
אלא, מצאו אלו ומנאום. ולא אלו בלבד, אלא כל שתעלה בידך מסורת מאבותיך שמוקפת חומה מימות יהושע בן נון - כל מצות אלו נוהגות בה, מפני שקדושה ראשונה קידשה לשעתה וקידשה לעתיד לבא.	[רבי ישמעאל ברבי יוסי]												⚡	!
קשיא דר' ישמעאל בר יוסי אדרכי ישמעאל בר יוסי?													⚡	!
איבעית אימא: תרי תנאי אליבא דר' ישמעאל בר יוסי.													!	!
איבעית אימא: חדא מיניהו ר' אלעזר בר יוסי אמרה													!	!
(ויקרא כ"ה) אשר לוא חומה - אע"פ שאין לו עכשיו והיה לו קודם לכן.	דתניא, ר' אלעזר בר יוסי:												!	!
נטמא בעזרה ונעלמה ממנו טומאה וכו'.														■
טומאה בעזרה מנלן?														^
כתוב אחד - אומר: (במדבר י"ט) את משכן ה' טמא, וכתוב אחד אומר: (במדבר י"ט) כי את מקדש ה' טמא.	רבי אלעזר:													!
וקראי מיתרי? הא מיצרך צריכך														⚡

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

שבועות-דיעות הטומאה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא		
אם נאמר משכן, למה נאמר מקדש? ואם נאמר מקדש, למה נאמר משכן? אילו נאמר משכן ולא נאמר מקדש, הייתי אומר: על משכן יהא חייב שהרי משוח בשמן המשחה, ועל מקדש לא יהא חייב ואם נאמר מקדש ולא נאמר משכן, הייתי אומר: על מקדש יהא חייב שהרי קדושתו קדושת עולם, ועל משכן לא יהא חייב, לכך נאמר משכן, לכך נאמר מקדש	דתניא, ר' אלעזר:									⚡	◇	טז:		
רבי אלעזר הכי קא קשיא ליה: מכדי משכן איקרי מקדש ומקדש איקרי משכן, נכתוב או אידי ואידי מקדש או אידי ואידי משכן, משכן ומקדש למה לי? שמע מינה תרתי.										!	◇	טז:		
בשלמא מקדש איקרי משכן, דכתיב: (ויקרא כ"ו) ונתתי משכני בתוכם, אלא משכן דאיקרי מקדש מנלן?										⚡	◇	טז:		
אילימא מדכתיב: (במדבר י') ונסעו הקהתים נושאי המקדש										!		טז:		
ההוא בארון כתיב										⚡		טז:		
אלא מהכא: (שמות כ"ה) ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, וכתיב: (שמות כ"ה) ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן.										!	◇	טז:		
והשתחוה או ששהה כדי השתחוואה.											■	טז:		
לא שנו אלא שהשתחוה כלפי פנים, אבל השתחוה כלפי חוץ - ששה אין, לא ששה לא.	רבא:										■	◇	טז:	
איכא דתני לה אסיפא:											■	◇	טז:	
או ששה בכדי השתחוואה	[סיפא]										■	■	טז:	
מכלל דהשתחוואה גופה בעיא שהייה											■	■	טז:	
לא שנו אלא שהשתחוה כלפי חוץ, אבל כלפי פנים - אע"ג דלא ששה, והכי קאמר: השתחוה כלפי פנים, או ששהה כדי השתחוואה בהך השתחוואה דכלפי חוץ - חייב.	רבא:										■		טז:	
היכי דמי השתחוואה דאית בה שהייה, והיכי דמי השתחוואה דלית בה שהייה?											^		טז:	
דלית בה שהייה - זו כריעה בעלמא היא, דאית בה שהייה - פישוט ידים ורגלים.											!	◇	טז:	
וכמה שיעור שהייה?											^	◇	טז:	
פליגי בה ר' יצחק בר נחמני וחד דעימיה, ומנו? רבי שמעון בן פזי											!		טז:	
ואמרי לה ר"ש בן פזי וחד דעימיה, ומנו? ר' יצחק בר נחמני											!		טז:	
ואמרי לה ר"ש בר נחמני											!		טז:	
כמימריה דהאי פסוקא	חד:										◆	!	◇	טז:
מויכרעו לסיפא, (דברי הימים ב' ז') וכל בני ישראל רואים ברדת האש וכבוד ה' על הבית ויכרעו אפים ארצה על הרצפה וישתחוו והודות לה' כי טוב כי לעולם חסדו.	וחד:										◆	!	◇	טז:
קידה - על אפים, וכן הוא אומר: (מלכים א' א') ותקד בת שבע אפים ארץ, כריעה - על ברכים, וכן הוא אומר: (מלכים א' ח') מכרוע על ברכיו השתחוואה - זו פישוט ידים ורגלים, וכן אומר (בראשית ל"ז) הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחוות לך ארצה.	ת"ר:											■	◇	טז:
צריך שהייה למלקות, או אין צריך שהייה למלקות? לקרבן גמירי שהייה, למלקות לא גמירי שהייה, או דלמא בפנים גמירי שהייה, לא שנא לקרבן ולא שנא למלקות?	בעי רבא:											^	◇	טז:
תיקו.												■		יז:
תלה עצמו באויר עזרה, מהו? כי גמירי שהייה - שהייה דבת השתחוואה, דלאו בת השתחוואה לא גמירי, או דלמא בפנים שהייה גמירי, ל"ש דבת השתחוואה ול"ש דלאו בת השתחוואה?	בעי רבא:											^	◇	יז:
תיקו.												■		יז:
טימא עצמו במזיד, מהו? באונס גמירי שהייה, במזיד לא גמירי שהייה, או דלמא בפנים גמירי שהייה, ל"ש באונס ול"ש במזיד?	בעי רב אשי:											^	◇	יז:
תיקו.												■		יז:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-!</p>
מקרא- <u>key</u> :	

שבועות-ידיעות הטומאה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
במאי?	הוי בה רבה:										^	
אילימא סמוך לוסתה											!	
ובמאן?											^	
אילימא בתלמיד חכם											!	
בשלמא אכניסה ליחייב, קסבר: יכולני לבעול, אלא אפרישה אמאי ליחייב? מזיד הוא											?	
ואי בעם הארץ											!	
אידי ואידי אכל שני זיתי חלב בהעלם אחד הוא											?	
ואלא בשאין סמוך לוסתה											!	
ובמאן?											^	
אילימא בתלמיד חכם											!	
ולא חדא לא מיחייב, אכניסה אנוס אפרישה מזיד											?	
אי בעם הארץ											!	
חדא הוא דמיחייב, אפרישה											?	
לעולם בסמוך לוסתה, ובתלמיד חכם, ותלמיד חכם לזו ואין תלמיד חכם לזו.	הדר אמר רבא:										!	◇
ותרוייהו תנינהו, כניסה תנינא, פרישה תנינא	רבא:										■	◇
פרישה תנינא:											■	
היה משמש עם הטהורה, ואמרה לו נטמאתי ופירש מיד - חייב	דקתני:										■	◇
כניסה תנינא:											■	
נמצא על שלו - טמאין וחייבין בקרבן	[תנן]										■	◇
מאי לאו בסמוך לוסתה ואכניסה											■ ■	◇
לעולם אימא לך: בשלא סמוך לוסתה ואפרישה, וכי תימא: פרישה למה לי? הא תנא ליה הא איצטריך לאשמועינן: נמצא על שלה - טמאים בספק ופטורין מן הקרבן, ואידי דבעי מיתנא נמצא על שלה, תנא נמי נמצא על שלו.	רב אדא בר מתנא לרבא:										?	◇
מי מצית לאוקמה לההיא בשלא סמוך לוסתה ואפרישה? והא נמצא קתני, ונמצא לבתר הכי משמע, ואי אפרישה מעיקרא כי פריש ליה מעיקרא הויא ליה ידיעה	רבא לרב אדא:										?	◇
ציית מאי דקאמר רבך.	א"ל רבא: [לרב אדא]										■	◇
היכי מצית?	[רב אדא]										?	
זו היא מצות עשה שבנדה שחייבין עליה	דתניא עלה:										?	◇
ואם איתא, מצות לא תעשה היא											?	
אי תנייתא, חסר ותני הכי: זו היא מצות לא תעשה שבנדה שחייבין עליה, היה משמש עם הטהורה ואמרה לו נטמאתי ופירש מיד - חייב, זו היא מצות עשה שבנדה כו'.	אמר ליה: [רבא]										!	◇
פירש מיד - חייב.	אמר מר:										■	<

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ! ראייה-proof
מקרא-key:	

שבועות-דיעות הטומאה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	
היכי עביד?												יה.	
נועץ עשר צפרניו בקרקע עד שימות וטוביה.	רב הונא משמיה דרבא:										!	יה.	
זאת אומרת: המשמש מת בעריות - פטור, דאי סלקא דעתך חייב, הכא מאי טעמא פטור? משום דאנוס הוא, אי אנוס הוא, כי פירש מיד נמי ניפטר, אנוס הוא לעולם אימא לך: המשמש מת בעריות - חייב, והכא מאי טעמא פטור? משום דאנוס הוא, והא דאמרת: כי פריש מיד אמאי חייב? שהיה לו לפרוש בהנאה מועטת ופירש בהנאה מרובה.	רבא:										■	יה.	
אם כן, מצינו ארוכה וקצרה בנדה, ואנן במקדש תנן	אמר ליה אביי:										;	יה.	
אלא משום דלא דמי, ארוכה דהכא קצרה דהתם, וארוכה דהתם קצרה דהכא.	מתקיף לה רב הונא בריה דרב נתן:										!	יה:	
מי אמר אביי אנוס הוא? אלמא בשלא סמוך לוסתה קאמרינן, והא אביי דאמר חייב שתיים, אלמא בסמוך לוסתה עסקינן	כי איתמר דאביי - בעלמא איתמר.										!	יה:	
אזהרה לבעול נדה מנין מן התורה?	בעא מיניה רבי יונתן בן יוסי בן לקוניא מרבי שמעון בן יוסי בן לקוניא:											^	יה:
שקל קלא פתק ביה, אזהרה לבעול נדה - (ויקרא י"ח) ואל אשה בנדת טומאתה לא תקרב	[רבי שמעון בן יוסי בן לקוניא]											;	יה:
אלא, אזהרה למשמש עם הטהורה ואמרה לו נטמאתי דלא ניפריש מיד, מנלן?	חזקיה:											^	יה:
אמר קרא: (ויקרא ט"ו) ותהי נדתה עליו, אפי' בשעת נדתה תהא עליו.	אשכחן עשה, לא תעשה מנלן?											^	יה:
אמר קרא: לא תקרב, לא תקרב נמי לא תפרוש הוא, דכתיב: (ישעיהו ס"ה) האומרים קרב אליך אל תגש בי כי קדשתיך.	רב פפא:											!	יה:
(ויקרא ט"ו) והזרתם את בני ישראל מטומאתם - אמר רבי יאשיה: מיכן אזהרה לבני ישראל שיפרשו מנשותיהן סמוך לוסתן.	ת"ר: [רבי יאשיה]											■	יה:
וכמה?	רבה:											^	יה:
עונה.	רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי:											!	יה:
כל שאינו פורש מאשתו סמוך לוסתה, אפילו הויין לו בנים כבני אהרן - מתים, דכתיב: והזרתם את בני ישראל מטומאתם והדוה בנדתה, וסמך ליה: אחרי מות.	ר' חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:											■	יה:
כל הפורש מאשתו סמוך לוסתה - הויין לו בנים זכרים, דכתיב: (ויקרא י"א) להבדיל בין הטמא ובין הטהור, וסמך ליה: אשה כי תזריע וילדה זכר.	רבי יהושע בן לוי:											■	יה:
הויין לו בנים ראויין להוראה, דכתיב: (ויקרא י') להבדיל ולהורות.	ר' חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:											■	יה:
כל המבדיל על היין במוצאי שבתות - הויין לו בנים זכרים, דכתיב: להבדיל בין הקדש ובין החול, וכתוב התם: להבדיל בין הטמא ובין הטהור, וסמך ליה: אשה כי תזריע.	רבי יהושע בן לוי:											■	יה:
בנים ראויין להוראה, דכתיב: להבדיל ולהורות.	רבי בנימין בר יפת אמר רבי אלעזר:											■	יה:
כל המקדש את עצמו בשעת תשמיש - הויין לו בנים זכרים, שנאמר: (ויקרא י"א) והתקדשתם והייתם קדושים, וסמך ליה: אשה כי תזריע.	רבי אלעזר:											■	יה:
השרץ ונעלם ממנו כו'.	רבי אלעזר:											■	יה:
מאי בינייהו?	חזקיה:											^	יה:
שרץ ונבלה איכא בינייהו	ר' אלעזר סבר:											!	יה:
בעינן עד דידע אי בשרץ איטמי אי בנבלה איטמי	רבי עקיבא סבר:											!	יה:
לא בעינן עד דידע, דכיון דידע דאיטמא בעולם, לא צריך אי בשרץ איטמי אי בנבלה איטמי.												!	יה:

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	--

שבועות-דיעות הטומאה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
שרץ ונבלה איכא בינייהו.	וכן אמר עולא:										!		יח:
דעולא רמי דרבי אליעזר אדרבי אליעזר ומשני	[עולא]										!	◊	יח:
מי א"ר אליעזר: בעינן עד דידע אי בשרץ איטמי אי בנבלה איטמי?											!		יח:
מה נפשך? חלב אכל חייב, נותר אכל חייב שבת חילל חייב, יום הכפורים חילל חייב אשתו נדה בעל חייב, אחותו בעל חייב	ורמינהו, אמר רבי אליעזר:										!	◊	יח:
הרי הוא אומר: (ויקרא ד') או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה, עד שיודע לך כמה חטא ומשני: התם אשר חטא והביא אמר רחמנא - חטא כל שהוא, הכא מכדי כתיב (ויקרא ה') בכל דבר טמא, או בנבלת שרץ טמא למה לי? שמע מינה: בעינן עד דידע אי בשרץ איטמי אי בנבלה איטמי.	אמר לו רבי יהושע:										!	◊	יח:
ורבי עקיבא?											◊		יח:
אידי דבעי למיכתב בהמה וחיה לכדרבי, כתיב נמי שרץ	[רבי עקיבא]										!	◊	יח:
כל פרשה שנאמרה ונשנית, לא נשנית אלא בשביל דבר שנתחדש בה.	כדתנא דבי רבי ישמעאל:										!		יט.
ורבי אליעזר, האי בה מאי עביד ליה?											◊		יט.
פרט למתעסק.	[רבי אליעזר]										!	◊	יט.
משמעות דורשין איכא בינייהו.	רבי יוחנן:											◊	יט.
משמעות דורשין איכא בינייהו, דרב ששת מחליף דרבי אליעזר לרבי עקיבא ודרבי עקיבא לרבי אליעזר.	וכן אמר רב ששת:											◊	יט.